

Οι πρόσφυγες Ίμβριοι της Θεσσαλονίκης οργανώνονται (Ιμβριακή Ένωση) (Γιώργος Ξεινός, Άρχων του Οικουμενικού Θρόνου, Γιατρός - Λογοτέχνης)

[/ Πεμπτούσια](#)

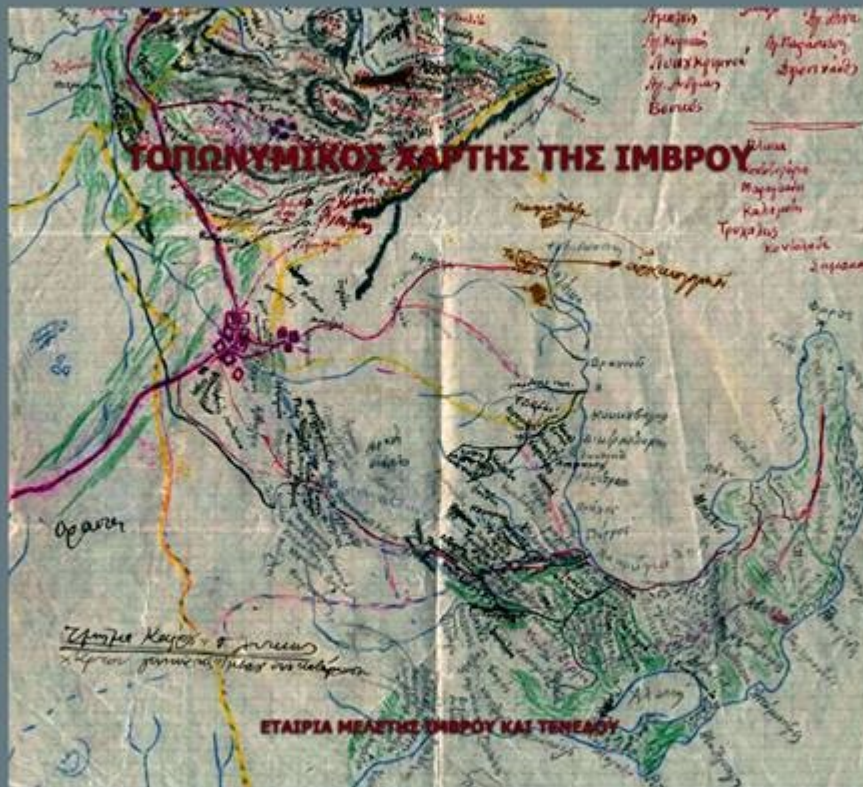

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=171969>]

Οι καταφθάσαντες όμως στα διάφορα σημεία της Ελλάδας καθώς και οι ήδη εργαζόμενοι στον Άγιον Όρος αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες στο θέμα της παραμονής τους. Θεωρούμενοι ξένοι υπήκοοι δεν πολιτογραφούνται όπως οι ανταλλάξιμοι της Συνθήκης και έχουν απαραιτήτως ανάγκη άδειας παραμονής, καθ' ων χρόνο στερούνται οποιουδήποτε απαραιτήτου εγγράφου για την διαδικασία αυτή.

Μπροστά στη νέα αυτή πραγματικότητα αισθάνονται την ανάγκη μιας επίσημης εκπροσώπησης και ενός φορέα ο οποίος θα αναλάβει την πρωτοβουλία να προσπαθήσει να λύσει το πρόβλημα. Κάτω λοιπόν από την πίεση των πραγμάτων οι νεοαφιχθέντες στον Πειραιά και στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας και της Θράκης οργανώνονται, σχεδόν ταυτόχρονα, σε δύο ενώσεις. Στην Ιμβριακή Ένωση «Η Αγάπη» του Πειραιά και την Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας-Θράκης, η οποία καλύπτει ολόκληρη την περιοχή Μακεδονίας και Θράκης λόγω της διασποράς [10] με έδρα τη Θεσσαλονίκη.

ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΙΜΒΡΟΥ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΙΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΥ

συνεργασία

ΚΑΜΕ και ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΜΒΡΙΩΝ

Πηγή: Εταιρία Μελέτης Ιμβρού και Τενέδου

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο 2^ο μετά το ιδρυτικό άρθρο του πρώτου Καταστατικού της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης, ως «σκοπός της Ενώσεως» ορίζεται: α) Η υπεράσπις τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν, ἡ ἀδελφικὴ συνένωσις αὐτῶν..... (μεσολαβεῖ μια ἀράδα διαγραμμμένη καὶ μουντζουρωμένη) .....διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ β) ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομιμότητος ἐνέργεια διὰ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ ἡμῶν πατρίδι διαμενόντων ἀδελφῶν μας^[11].

Διαπιστώνει κανείς ότι παρά το γεγονός ότι οι ιδρυτές δεν ξεχνούν τη γενέτειρα, προτάσσουν ωστόσο στο σκοπό της Ένωσης την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μελών της. Τούτο βέβαια γίνεται καταφανές και από την ανάγνωση της αλληλογραφίας της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης με τις διάφορες

υπηρεσίες κατά την εποχή εκείνη[12].

Με συνδετικό κρίκο και εκπρόσωπό της την Ιμβριακή Ένωση η γενιά εκείνη οργανώθηκε ως παροικία. Συν τω χρόνω βέβαια έπαψαν να υφίστανται τα επείγοντα προβλήματα των ημερών της δημιουργίας της και η Ένωση άρχισε να στρέφει το βλέμμα της στην επικουρία των διαμενόντων στην Ίμβρο, αλλά και στην εξέλιξη της κοινωνικής ζωής των Ιμβρίων της Θεσσαλονίκης, των οποίων η δεύτερη γενιά προσανατολίστηκε - κατά παράδοση - στα γράμματα και τις επιστήμες.

Είναι η εποχή κατά τη οποία, με επικεφαλής τον καθηγητή της Γλωσσολογίας στο Α. Π. Θ. Νίκο Ανδριώτη, εκδηλώνεται και το ενδιαφέρον της παροικίας για τα πνευματικά πράγματα, συμμετέχοντας με συνεργασίες της, πρωτίστως του Άλκη Σχοινουδιώτη (Παπ'δά) στις σελίδες του περιοδικού «Ίμβρος»[13].

Σ' αυτή την κατάσταση βρήκα την παροικία και την Ένωση όταν έφτασα στη πόλη αυτή για να εισαχθώ στην Ιατρική Σχολή, αποτελώντας τον τέταρτο κατά σειρά Ίμβριο φοιτητή της εποχής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο.

Σ' ένα μήνα από την άφιξή μου εδώ ξέσπασε η γνωστή λαίλαπα στη γενέτειρά μας κι ένας μεγάλος αριθμός συμπατριωτών άρχισε να αναζητά καταφύγιο στη Θεσσαλονίκη, αυξάνοντας ραγδαία το μέγεθος της παροικίας.

Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Ιμβριακής Ένωσης θυμήθηκαν τον καιρό των δικών τους δυσκολιών και η Ιμβριακή Ένωση τον παλιό αγωνιστικό εαυτό της. Ξανά άδειες παραμονής, ξανά ανάγκη για εργασία, ξανά περίθαλψη ανήμπορων και αρρώστων.

Το έργο ήταν τιτάνιο για τα μέτρα της Ιμβριακής Ένωσης, όμως δεν δίστασε, τόλμησε· αναζήτησε δουλειές, παρενέβη στην έκδοση αδειών παραμονής, εξασφάλισε την περίθαλψη των ασθενούντων, προσέτρεξε μ' όποιο τρόπο μπορούσε στους ανήμπορους και τους γέροντες.

Οι νεοπρόσφυγες Ίμβριώτες και Τενεδιοί, αντιλαμβανόμενοι την Ένωση ως μοναδικό φορέα αρωγής και προσφοράς την πλαισίωσαν. Κι όταν πρόωρα εγκατέλειψε τα εγκόσμια ο δραστήριος και ακάματος πρόεδρος της Χρήστος Ρεκτσίνης, ήταν έτοιμη η καινούρια γενιά να αναλάβει τα ηνία και να συνεχίσει το έργο της.

Κόντευαν είκοσι χρόνια από την νέα και μεγαλύτερη στην ιστορία των νησιών έξοδο από τις πατρογονικές εστίες και εγκατάσταση σε ασφαλέστερους προορισμούς. Οι νεοπρόσφυγες καλώς-κακώς, είχαν πια εγκατασταθεί στα αστικά κέντρα, αφού το όραμα για μια αγροτική αποκατάσταση σε κάποιο τόπο όλων μαζί είχε εξανεμισθεί στις υποσχέσεις μιας άβουλης, ανεπαρκούς και ανιστόρητης πολιτικής ηγεσίας.

[Συνεχίζεται]

[10] Ο. π. υποσ.

[11] Αρχείο Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης, πρώτη σελίδα χειρόγραφου αντιγράφου του 1^{ου} της Καταστατικού.

[12] Βλ. αλληλογραφία της Ιμβριακής Ένωσης κατά την εν λόγω εποχή.

[13] Βλ. το Ευρετήριο στο τέλος του Β' Τόμου του: *Ίμβρος -Μηνιαίο Εγκυκλοπαιδικό Περιοδικό 1947-1955* (φωτοαναστατική επανέκδοση) Εταιρία Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου 2005.